

Piski, 1902. január 24. – Budapest, 1989. augusztus 2.

Értelmiségi családból származott. Apja állomásfőnök volt Lökösházán. Érettségi után jogi tanulmányokat folytatott Nagyváradon, Budapesten és Szegeden, 1924-ben a Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen szerzett diplomát. Kecskeméten ügyvédjelölt, majd 1928-tól bátyjával közös ügyvédi irodát tartott fenn Kunszentmiklóson. 1929-ben ügyvédi és bírói vizsgát tett. Politikai pályáját 1928-ban kezdte, amikor bátyjával önálló helyi ellenzéki pártot alapítottak, amely Pest megye területén próbált szervezkedni, s 1929-ben megkísérelt mandátumhoz jutni a törvényhatósági választásokon. 1930-ban ellenzéki mozgalmukkal az elsők között csatlakoztak a megalakult Független Kisgazdapárthoz. Mindketten részt vettek a Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyei szervezetek kiépítésében, és ugyancsak mindketten bekerültek a párt országos nagyválasztmányába. Az 1930-as évek választási küzdelmeiben bátyja mellett korteskedett. 1943-tól Pest megye tiszteletbeli tiszti főügyésze. A német megszállás alatt Pest megye déli részén bátyjával együtt az ellenállási mozgalom irányítója. A nyilas hatalomátvétel után menekülnie kellett Kunszentmiklósról, Budapesten bujkált. 1944 őszén, a front átvonulása után azonnal bekapcsolódott az FKGP újjászervezésébe. A Pest megyei pártszervezés irányítója a budapesti, majd a vidéki pártközpontban. 1945 februárjában a Pest megyei nemzeti bizottság társelnöke. Bekerült a vármegyei törvényhatósági bizottságba és a kisgyűlésbe. 1945. április 26-tól a vármegyei nemzeti bizottság megbízottja a megyei földbirtokrendező tanácsban. 1945. augusztus 14-től Pest Vármegye Közléti Szövetkezete igazgatósági tagja, szeptember 1-jétől az Országos Hitelintézet igazgatóhelyettese. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyei választókerületben képviselővé választották. 1946 februárjában a Nemzetgyűlés Politikai Bizottsága, ellenállási érdemeire való tekintettel, 130 kat. hold területű birtokát mentesítette a földosztás alól. (1945 őszén már csak 50 kat. holdja volt.) 1947 tavaszán részt vett a kisgazdapárt hároméves tervre vonatkozó koncepciójának a kidolgozásában. 1947 márciusától a párt főügyésze, a Pest megyei szervezet elnöke. 1947 nyarán a kisgazdapárt választási bizottságának a tagja. Az 1947. augusztus 31-i választásokon korábbi választókerületében újra mandátumhoz jutott. 1947. szeptember 1-jétől 1948. október 31-ig az Állami Mezőgazdasági Ipari Üzemi Központ jogi osztályának a vezetője. 1947. szeptember 12-től az FKGP gazdasági bizottsága tagja, a pártvállalatok vagyonkezelésével foglalkozó Bizalmi Bank Rt. ügyésze, 1947. november 1-jétől a Kisgazda Mozgóképüzemi Rt. igazgatósági tagja, egy ideig ő látta el a vállalat ügyészi (jogtanácsosi) teendőit. Tagja lett a Magyar Árubeszerző és Fogyasztási Szövetkezett felügyelő bizottságának. 1948. februárjáig a Budapest VIII. kerületi pártszervezet tisztét is betöltötte. Mivel nem értett egyet az iskolák államosításával, 1948. június 30-án lemondott a mandátumáról és a pártban, valamint a pártvállalatoknál viselt tisztségeiről, és visszavonult a politikai élettől. 1953-ig bátyjával közös ügyvédi irodájukban dolgozott, majd a budapesti 6. számú ügyvédi munkaközösség tagja. 1956 októberében, még a párt hivatalos újjáalakulása előtt, Pest megyében megkezdte az FKGP újjászervezését. November 1-jétől a Pest Megyei Nemzeti Bizottság elnöke. 1957 áprilisában letartóztatták, de nem emeltek vádat ellene, a vizsgálati fogságból december 30-án kiszabadult. 1958-ban felfüggesztették az ügyvédi működését, a Központi Statisztikai Hivatalban helyezkedett el. Az 1960-a évek elejétől ismét

gyakorolhatta ügyvédi hivatását; 1973-ban ment nyugdíjba.